یادداشت

مترصد تسلیم یا به دنبال تفاهم

رضا شریفی

● در اوضاع پرتنش خاورمیانه و در مواجهه با ایران، شاهد دو طرز فکر تقریبا متعارض در بین تحلیلگران غربی هستیم؛ طرز فکری مبتنی بر تهدید و فشار مترصد تسلیم تمام‌عیار کشورمان، در مقابل طرز فکری نگران جنگ و درگیری به دلایل امنیتی و اقتصادی در جست‌وجوی راهکاری برای تفاهم! گروه اول اغلب دست‌راستی‌های آمریکا هستند و گروه دوم اکثر اروپایی‌ها.وب‌سایت «شورای آتلانتیک» در تحلیل اخیر خود این‌گونه استدلال می‌کند که اگر قرار بود تحریم‌های اِعمالی بر اقتصاد ایران رفتار منطقه‌ای جمهوری اسلامی را تغییر دهد، باید این اتفاق ابتدا در فاصله زمانی بین سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۶ میلادی (قبل از انعقاد برجام) می‌افتاد؛ در زمان تحریم‌های اقتصادی شدید بین‌المللی بر ایران. اما تجربه تاریخی نشان می‌دهد نه تنها سیاست‌ها و رفتار منطقه‌ای ایران در این دوران تغییری نکرد، بلکه شاید به نوعی (به نظر این تحلیلگر) خصمانه‌تر شده بود، پس در خوشبینانه‌ترین تفسیر باید گفت عملکرد و سیاست منطقه‌ای جمهوری اسلامی از وضعیت اقتصادی آنها مستقل است. اما نتیجه‌گیری نهایی تحلیلگر سایت «شورای آتلانتیک» جلب توجه می‌کند. وی می‌گوید همه سیاست‌های دولت آمریکا، شامل تحریم‌های کمرشکن اقتصادی، شاید ایران را برای توافقی جدید که دربرگیرنده مسئله موشک‌های بالستیک این کشور باشد تشویق کند، ولی با توجه به این واقعیت که (به ادعای این تحلیلگر) دخالت‌های منطقه‌ای ایران جزء ذاتی ایدئولوژی انقلابی حاکم بر ایران است؛ ایدئولوژی‌ای که گذار از آن یعنی گذار از اصل مفهوم انقلاب، مجبورکردن حکومت جمهوری اسلامی به تغییر سیاست‌های کلی خود در منطقه خاورمیانه و پایان‌دادن به دخالت‌های منطقه‌ای آنها غیرمحتمل به نظر می‌رسد، چه با ابزار تحریم و فشار اقتصادی و چه با ابزار مذاکرات دیپلماتیک!در تحلیلی دیگر، وب‌سایت «شورای روابط خارجی» با اشاره به جایگاه همچنان حیاتی سوخت‌های فسیلی در مناسبات بین‌المللی، توضیح می‌دهد هر گونه اختلالی در تولید یا عرضه نفت خام، کل بازار جهانی انرژی را به لحاظ قیمت متاثر می‌کند. تحلیلگر این وب‌سایت سپس نتیجه می‌گیرد این واقعیت درباره بازار جهانی نفت، در واقع اهمیت بین‌المللی هر گونه تهدید و اختلالِ حرکت نفت‌کش‌ها در تنگه هرمز را نشان می‌دهد؛ مسئله‌ای که متعاقبا به کل اقتصاد جهانی و همه کشورهای مصرف‌کننده انرژی مربوط می‌شود و نه صرفا شرکت‌های مرتبط با نفت خلیج فارس. اما جمع‌بندی تحلیلگر وب‌سایت «شورای روابط خارجی» کمی عجیب و افراطی به نظر می‌رسد: «با توجه به تئوری بازدارندگی سلاح‌های اتمی، می‌توان استنتاج کرد قاعدتا ایران در صورت دستیابی به سلاح هسته‌ای هیچ‌گاه در وضعیتی متعارف از آن استفاده نخواهد کرد. اما از سوی دیگر، برخی حرکات اخیر حکومت جمهوری اسلامی نشان می‌دهد ایران لزوما مایل به انجام بازی متعارف نیست پس اگر در شرایط بحرانی مثلا امنیت داخلی ایران به خطر بیفتد، استعمال هر گزینه نامتعارفی [...] برای کنترل تنگه هرمز محتمل است. بنابراین نیروهای غربی باید با استفاده از هر ابزاری از جمله ائتلاف نظامی و حملات پیش‌گیرانه به تأسیسات اتمی ایران، مانع از دستیابی آنها به سلاح هسته‌ای شوند. بنابراین چنین اقداماتی حتی بر هر گونه عملیات نظامی متعارف در تنگه هرمز برای ایجاد امنیت آن (در مواجهه با ایران) تقدم و اولویت کاربردی دارد!!». اما در جبهه مقابل، تحلیلگر وب‌سایت «گروه بین‌المللی بحران» چنین به تشریح وضعیت می‌پردازد که در بحران کنونی خاورمیانه، سه خطر اساسی به صورت تهدیدهای بالقوه پیشروی جامعه جهانی و به‌ویژه کشورهای اروپایی است؛ اول خطر خروج ایران از برجام (یا ادامه کاهش تعهدات آنها) دوم خطر درگیری نظامی مستقیم بین ایران و نیروهای ایالات متحده و سوم خطر گسترش محسوس درگیری‌های منطقه‌ای بین نیروهای تحت حمایت تهران و قدرت‌های منطقه‌ای یا بین‌المللی. به تحلیل این وب‌سایت، اقدامات اروپا در مواجهه با اولین خطر مذکور بر دو تهدید بعدی نیز کاملا تأثیرگذار خواهد بود. پیشنهاد تحلیلگرِ وب‌سایت «گروه بین‌المللی بحران»، کاربردی‌کردن کانال مالی اینستکس با تزریق سرمایه هنگفت و تشویق به مشارکت کشورهای غیراروپایی در آن است. وی در ادامه می‌افزاید: «همچنین به طور جداگانه، اتحادیه اروپا باید روابط صنعتی خود را با ایران در حوزه‌های مشخصی توسعه دهد؛ از جمله حوزه‌هایی همچون آب، کشاورزی و صنایع مولد غیرنظامی. در کنار توسعه چنین روابطی، مسائل منطقه‌ای مثل جنگ یمن یا سوریه و حتی افغانستان و عراق باید موضوع بحث و دیالوگ بین کشورهای بزرگ اتحادیه اروپا و حکومت ایران باشد و چنین روابطی می‌تواند به بحث درباره مسائل موشکی و حقوق‌بشری نیز بینجامد. در واقع، منافع اقتصادی و توسعه روابط صنعتی می‌تواند متضمن حفظ دیالوگ و اثرگذاری اروپا در مواجهه با مسائل نظامی و منطقه‌ای ایران باشد؛ روندی که مانع افزایش تنش‌های امنیتی خواهد شد».در جمع‌بندی بسیاری از کارشناسان، می‌توان نگاه اروپایی‌ها را در مواجهه با ایران به نسبت کاربردی و برآمده از شناخت عمیق‌تر نسبت به ذهنیت ایرانی و همچنین نظام جمهوری اسلامی دانست و در مقابل نگاه آمریکایی دست‌راستی به ایران را منتج از سطحی‌نگری و کلی‌نگری در مواجهه با کشورهای حوزه خاورمیانه و شمال آفریقا ارزیابی کرد!

گزارش ظریف به مجلس از روند رژیم حقوقی خزر

درباره بستر خزر هیچ تصمیم‌گیری‌ای نشده است

شرق: پس از گذشت یک سال از اجلاس قزاقستان درباره رژیم حقوقی دریای خزر و حاشیه‌های آن، محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه، روز گذشته در صحن علنی مجلس حاضر شد تا دراین‌باره به نمایندگان توضیح دهد. ظریف در سخنانش در این جلسه که برای پاسخ به سؤالی درباره سهم ایران از بستر و زیربستر خزر تشکیل شده بود، به تبیین موضع ایران درباره دریای خزر پرداخت و توضیح داد چه چیزهایی را در این گفت‌وگوها پذیرفته و چه چیزهایی را نپذیرفته است.

به گزارش ایرنا، ظریف در سخنانش تاکید کرد: «درباره تمامیت ارضی و آب‌های ایران با هیچ‌کسی تعارف نداریم». او افزود: «اگر به تاریخ نگاه کنیم، در سلسله‌های حکومتی قبلی قسمتی از خاک ایران جدا شده و تنها در جمهوری اسلامی با وجود جنگ تحمیلی و فشارهای زیاد، یک وجب از کشور کم نشده و این افتخار بزرگی برای رهبری ایران و مردم است که در برابر فشارها مقاومت کرده و با خون خود از وجب به وجب کشور دفاع کرده‌اند». او گفت حاضر نیست درباره این افتخار مذاکره کند و بر اساس اعتماد به دیگران «منافع ملی»را «به چوب حراج» نمی‌گذارد.

۲۱ سال است مذاکره می‌کنیم

وزیر خارجه ایران با اشاره به اینکه از زمان آغاز این مذاکرات، ۲۱ سال پیش، در جایگاه معاون حقوقی وزیر خارجه، برگزارکننده اولین اجلاس دراین‌باره بوده است، ادامه داد: «اینکه مذاکرات ۲۱ سال طول کشیده، به دلیل آن است که در میان تمام جمهوری‌های استقلال‌یافته توافق‌هایی صورت گرفته است، ولی ایران به این مسئله حساسیت دارد».

ظریف با برشمردن و مرور گام‌های پیشین مذاکرات گفت: «این کنوانسیون در سال ۹۷ امضا شد و از سوی برخی از افراد این انتقاد وارد شد که چرا در دوران تحریم‌ها و زمانی که ایران مورد فشار است، این توافق امضا شد. این به آن دلیل نبود که در سال ۹۷ توافق شد، بلکه این مذاکرات در ۲۱ سال گذشته انجام شده و در سال‌های ۹۴، ۹۵ و ۹۶ مراحل نهایی خود را طی کرد و به نتیجه رسیده بود و تنها در سال ۹۷ به امضا رسید».

مذاکرات درباره بستر و زیربستر به نتیجه‌ای نرسیده

ظریف درباره تعیین زیربستر در کنوانسیون نظام حقوقی دریای خزر اظهار کرد: «آنچه در کنوانسیون نظام حقوقی دریای خزر مشخص است، آن است که دو زمینه بستر و زیربستر هنوز به نتیجه نرسیده و قرار شده در مذاکرات دوجانبه به نتیجه برسد؛ ولی درباره پهنه آبی، با توجه به مشکلاتی که زیربستر پیدا شده، کشورهای دیگر به صورت دوجانبه توافق کرده‌اند. در واقع درباره روی آب توافق کردیم که زمانی این توافق مورد قبول است که هر پنج کشور درباره آن توافق کنند، بنابراین مقرر کردیم ایران در عمل انجام‌شده قرار نگیرد».

وی درباره ترسیم خط مبدأ در کنوانسیون نظام حقوقی دریای خزر بیان کرد: «برخلاف دیگر کشورها که بر اساس روش‌های سنتی برای ترسیم خط مبدأ از حقوق بیشتری برخوردار می‌شوند، سواحل دریای خزر در ایران مناسب نیست؛ یعنی تقریبا سواحل ما صاف است. در نتیجه توافق کردیم خط مبدأ باید مورد توافق همه باشد و در ماده

یک کنوانسیون نظام حقوقی دریای خزر هم آمده است کشورهایی که سواحل‌شان در موضع نامناسب قرار می‌گیرد، باید در وضعیتی ویژه قرار بگیرند».

وی تاکید کرد گنجاندن بند مربوط به خط مبدأ در بیانیه به‌صراحت به خاطر ایران انجام شده است: «به دلیل وضعیت نامناسب ایران، هیچ تصمیم‌گیری‌ای برای بستر و زیربستر و پهنه دریای خزر نشده است. آنچه در کنوانسیون مرکز توجه قرار گرفت، ترتیبات زیست‌محیطی و کشتی‌رانی و تعیین حدود پس از توافق درباره ترسیم خط مبدأ است».

مجلس تصمیم نهایی را خواهد گرفت

وی درباره علت عدم ارائه کنوانسیون رژیم حقوقی دریای خزر به مجلس گفت: «علت اینکه کنوانسیون رژیم حقوقی دریای خزر برای تصویب به مجلس ارائه نشده، به دلیل آن است که چون درباره خط مبدأ تصمیم‌گیری نشده، تصمیم‌گیری برای مجلس دشوار خواهد بود. البته میان کشورها توافق کردیم کشورها اقدام خلافی با این کنوانسیون انجام ندهند؛ بنابراین این تصمیم را گرفتیم تا زمان توافق درباره خط مبدأ، کنوانسیون رژیم حقوقی دریای خزر برای تصویب به مجلس ارائه نشود ولی در نهایت تصمیم نهایی با مجلس است».

عضو شورای عالی امنیت ملی اضافه کرد: «با اجازه شورای عالی امینت ملی کنوانسیون رژیم حقوقی دریای خزر امضا شده است، همه مراحل انجام شده و مورد تأیید رهبری قرار گرفته و امضا شده ولی تصمیم نهایی منوط به نظر مجلس است».

رئیس دستگاه دیپلماسی با بیان اینکه کنوانسیون رژیم حقوقی دریای خزر منافع ایران را حفظ می‌کند اما نظر نهایی با مجلس است، ابراز کرد: «زمانی که خط مبدأ تعیین شد، کنوانسیون را با خط مبدأ به مجلس ارائه می‌دهیم. آن وقت می‌گوییم چرا باید این کنوانسیون تصویب شود اما اگر کنوانسیون رژیم حقوقی دریای خزر تصویب نشد، به چهار کشور دیگر اعلام می‌کنیم مجلس آن را قبول نکرده است». ظریف ادامه داد: «آن زمان شرایط خوبی برای کشور نیست ولی تصمیم‌گیری نهایی با مجلس است و ما تابع تصمیم‌گیری مجلس خواهیم بود».

حاشیه‌ها و جنجال‌های اجلاس قزاقستان

اجلاس قزاقستان و توافقاتی که در آن انجام شد، حاشیه‌های زیادی ساخت. بعضی رسانه‌های داخلی و خارجی مدعی شدند ایران پیش از این اجلاس ۵۰ درصد از خزر سهم داشته است و در این توافق این سهم به ۱۱ درصد می‌رسد. بسیاری نیز مدعی شدند در توافقات این اجلاس، ایران به شکل قطعی بخش عمده‌ای از سهم بالقوه خود را واگذار کرده است. برخی منتقدان روابط ایران و روسیه و نیز تحت فشاربودن ایران را از دلایل این تصمیم از سوی وزارت خارجه دانستند و حتی اتهاماتی مبنی بر عقب‌نشینی از منافع ملی به ظریف زده شد. ظریف همان زمان در گفت‌وگویی به تبیین حقایق و شایعات درباره محتوای این مذاکرات پرداخت: «در هیچ زمانی در گذشته ۵۰ درصد بوده و نه الان ۱۱ درصد یا هر عدد دیگری است. جز کشورهای روسیه و قزاقستان سهمی هنوز تعیین نشده است». او با انتشار متن پرسش و پاسخی ۱۲بندی به سؤالات مهم در این‌باره پاسخ داده بود.

در این توضیحات ظریف گفته بود برخلاف تصور اجلاس قزاقستان پایان گفت‌وگوها در این زمینه نبوده است: «امضای این کنوانسیون، پایان همه مذاکرات و اقدامات در خزر نیست و در واقع نقطه عطف و آغازین برای اجرای تفاهمات، نظارت بر اجرا و همچنین شروع مذاکرات برای امضای موافقت‌نامه‌های جدید و ضروری به شمار می‌رود».

درباره سرنوشت منابع نفتی خزر، ظریف تأکید کرده بود بدون توافق اتفاقی نمی‌افتد: «منابع نفتی که مورد منازعه نباشد، از سوی خود کشورها بهره‌برداری می‌شود. درباره منابع مشترک یا مورد اختلاف نیز، اصل بر این است که دو یا سه کشور ذی‌نفع در این‌باره با یکدیگر توافق و نسبت به بهره‌برداری از منابع نفتی اقدام کنند. چنانچه در این خصوص بین کشورها توافقی حاصل نشود، از آن منابع بهره‌برداری صورت نخواهد گرفت».

مانع تصمیم‌گیری‌های یک‌جانبه یا دوجانبه شدیم

ظریف اواخر سال ۹۶ در گفت‌وگویی با سالنامه «شرق» نیز راهبردهایش را در قبال خزر تبیین کرده بود. او گفته بود در حالی که درباره بخشی از مسائل فعلا امکان توافق وجود ندارد، به دنبال دنبال‌کردن منافع ملی در بخش‌های دیگر و پیشگیری از تصمیمات دوجانبه و یک‌جانبه بوده است: «چون درباره همه موضوعات نمی‌توانستیم به توافق برسیم، پس درباره آن حداقل‌هایی که برای ما ضروری و مهم است هم صحبت نکنیم، این درواقع لجبازی‌کردن با خودمان است. اتفاقا برای اینکه اجازه ندهیم موضوعاتی که برای ما مهم است ولی فعلا در قالب اجماع قابل دستیابی نیست یا حداقل اگر اجماعی صورت بگیرد، اجماع خوبی نخواهد بود، اینها را خودمان گروگان بگیریم برای اینکه موضوعاتی که منافع ملی ما در آن است هم به نتیجه نرسد، نمی‌دانم کدام اصل حمایت از منافع ملی را پیش می‌برد. ما بر این نکته اصرار کردیم در کنوانسیون باید تمام مواردی باشد که برای ما مهم است. برای اینکه مانع تصمیم‌گیری آتی شویم که دوباره در آینده درباره سایر موردهای سرزمینی تصمیم یک‌جانبه یا دوجانبه بگیرند. می‌دانید در بحث زیربستر تصمیم‌های دوجانبه‌ای گرفته شد بدون آنکه ما طرف مشورت باشیم. اما در سایر موضوعاتی که در کنوانسیون مطرح است، دیگر کسی نمی‌تواند بدون اجماع تصمیم دوجانبه، یک‌جانبه یا چندجانبه بگیرد بدون آنکه ما حضور داشته باشیم».

سخنگوی وزارت خارجه تأیید کرد

نامه ظریف به رهبری به‌خاطر گاندو

شرق: نامه ظریف به رهبری در انتقاد از سریال گاندو تأیید شد. سخنگوی وزارت خارجه در پاسخ به پرسشی درباره نامه ظریف به مقام معظم رهبری درباره سریال گاندو و حواشی آن گفت: بله این خبر تأیید می‌شود و چنین نامه‌ای نوشته شده است.

روز یکشنبه، محمد مهاجری، از چهره‌های اصولگرا، در توییتی نوشته بود: «گفته می‌شود اخیرا و به‌دنبال پخش سریال «گاندو»، محمدجواد ظریف در نامه‌ای به رهبر معظم انقلاب، از موج توهین‌ها و تهمت‌ها گلایه کرده و نوشته است حتی اگر بخشی از این حجم تخریب درست باشد، ادامه خدمت وی در سمت وزارت امور خارجه شرعا جایز نیست. شنیده شده است حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در پاسخ ظریف فرموده‌اند: من مطلقا راضی نیستم که به شما کمترین اهانتی بشود».

روز گذشته سخنگوی وزارت خارجه با تأیید ارسال چنین نامه‌ای توضیح داد: «صداوسیما زیر نظر مقام معظم رهبری است و اگر گلایه و شکوائیه‌ای وجود دارد، باید خدمت ایشان گفته شود؛ به‌جای اینکه به دیگران گفته شود. طبق برداشتی که از این سریال می‌شد، در آن از وزارت خارجه و شخص وزیر خارجه چهره‌ای منفعل، بی‌عمل و واداده ارائه می‌شد و این موضوع مطرح بود که اگر چنین چیزی هست و چنین برداشتی وجود دارد، بودن چنین وزیری در جایگاه وزارت خارجه به‌عنوان یک کشور قدرتمند در منطقه، جایز نیست و به لحاظ شرعی و قانونی باید کسی باشد که هم‌زمان مصلحت و عزت کشور را سرلوحه کار خود قرار دهد و از اقتدار لازم در مجامع بین‌المللی برخوردار باشد تا زبان گویای ملت نیز باشد و اگر چنین چیزی نیست، ایشان ببینند چه باید کرد و آیا ترسیم درست است و ماندن آقای ظریف جایز است که مقام معظم رهبری نیز التفاتاتی داشتند و گفتند مطلقا راضی نیستند به مجموعه وزارت خارجه و ایشان اهانتی صورت بگیرد».

سریال گاندو که به‌تازگی بخش پایانی آن پخش شد، از شبکه۳ نمایش داده می‌شد و به جریان دستگیری و آزادی جیسون رضاییان، روزنامه‌نگار دوتابعیتی ایران و آمریکا، می‌پرداخت که در حین مذاکرات هسته‌ای و در مذاکرات موازی روند آزادی او مهیا و در ازای آزادی او، مبلغی از پول‌های بلوکه‌شده ایران آزاد شد. این سریال این‌گونه نشان می‌دهد که ظریف فردی بدون اختیار بوده و دنبال آزادی جیسون بدون دریافت هیچ امتیازی است و مقامات امنیتی کسانی هستند که دنبال دریافت امتیاز از این تبادل هستند.

سفر به فرانسه

سخنگوی وزارت خارجه در پاسخ به پرسشی درباره سفر اخیر سیدعباس عراقچی، معاون سیاسی وزیر امور خارجه، به فرانسه برای تحویل پیام رئیس‌جمهوری به مکرون و محورهای این پیام نیز اظهار کرد: همان‌طور که می‌دانید، فرانسوی‌ها در راستای اجرای تعهدات خود در برجام و بعد از تحولات اخیر در منطقه، رفت‌وآمدهایی را به ایران داشتند؛ چنانکه در این مدت دو بار مشاور دیپلماتیک رئیس‌جمهور فرانسه به تهران سفر کرد و با مقامات ایرانی گفت‌وگو داشت. آنها طرح‌هایی را ارائه کردند که به نظر ما در آنها چیز جدیدی نبود و درخور توجه نیز نبودند. با توجه به اینکه ایران معتقد است نباید پنجره دیپلماسی بسته شود، طرح‌های پیشنهادی را بررسی کرد و خود نیز طرحی را تهیه و جمع‌بندی کرد که این طرح را آقای عراقچی به‌عنوان نماینده رئیس‌جمهوری به مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، ارائه داد و آنها نیز در حال بررسی این طرح هستند.

موسوی تصریح کرد: فرانسوی‌ها بر موضوع کاهش تنش در منطقه تأکید دارند. ما نیز دنبال این موضوع هستیم و به پیشنهادهایی که در این زمینه مطرح می‌شود، نگاه مثبتی داریم. ایران آماده است نظرات مثبت دیگران را در این ارتباط بشنود و آنها را بررسی کند. امیدواریم در نهایت این تلاش‌ها به ثمر برسد و ما شاهد کاهش تنش در منطقه و افزایش ثبات بیشتر در این حوزه باشیم.

گام سوم قطعا برداشته می‌شود

موسوی در بخشی از گفت‌وگوی خود با خبرنگاران، با بیان اینکه ما منتظر انجام اقدامات عملی و ملموس از سوی اروپایی‌ها در راستای اجرای تعهدات خود در برجام هستیم، خاطرنشان کرد: اگر همین روال کنونی از سویی اروپایی‌ها ادامه داشته باشد، ایران قطعا گام سوم خود را در راستای کاهش تعهدات برجامی‌اش محکم‌تر از گام اول و دوم بر خواهد داشت.

به گزارش ایسنا، سیدعباس موسوی در نشست خبری با خبرنگاران خبر داد: برخی از مقامات چین و هند به‌زودی به ایران سفر می‌کنند. موسوی اخبار منتشرشده مبنی بر اینکه وزیر خارجه عمان برای میانجیگری بین ایران و انگلیس به تهران آمده بود، تأیید نکرد. سخنگوی وزارت خارجه کشورمان درباره اخبار منتشرشده در ارتباط با توقیف یک نفت‌کش چینی حامل ال‌پی‌جی ایران از سوی دولت سنگاپور اظهار کرد: در این ارتباط منتظر گزارش رسمی سفارت ایران در چین هستیم؛ چراکه محموله به مقصد چین بوده است.

الو شرق ۸۸۶۴۰۲۶۰

sharghline@sharghdaily.ir
پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● **چرا ساعت نظافت تغییر کرد؟** هر روز صبح زود محله‌های ناحیه یک منطقه ۱۴ نظافت می‌شد، اما با تغییرات مسئولان نواحی، ساعت رفت‌وروب هم تغییر کرد!

حامد بریمانی

● از سه‌راه جمهوری تا میدان ولیعصر سینماهایی هستند که بنای ارزشمند و موقعیت مکانی خوبی دارند؛ اما سال‌هاست که همین‌طور بلااستفاده مانده‌اند و حالت نیمه‌مخروبه کنونی‌شان از لحاظ بصری منظره زشتی را هم ایجاد کرده است؛ سینماهایی مانند آسیا، شهر قشنگ، جمهوری و رادیوسیتی. درحالی‌که می‌توان هریک از آنها را بازسازی کرد و با درنظرگرفتن شرایط و نیازهای روز منطقه و جامعه آنها را به یک مجموعه فرهنگی، تجاری و تفریحی مدرن تبدیل کرد.

یک مخاطب

● **توسعه اقتصادی:** کارشناسان و تیم اقتصادی رئیس‌جمهوری باید با طرح‌های جدید و کارشناسانه نسبت به توسعه اقتصادی و فقرزدایی اقدام کنند تا خانواده‌ها از این همه گرانی و مشکلات اقتصادی رهایی یابند.

علی از تهران

بازتاب
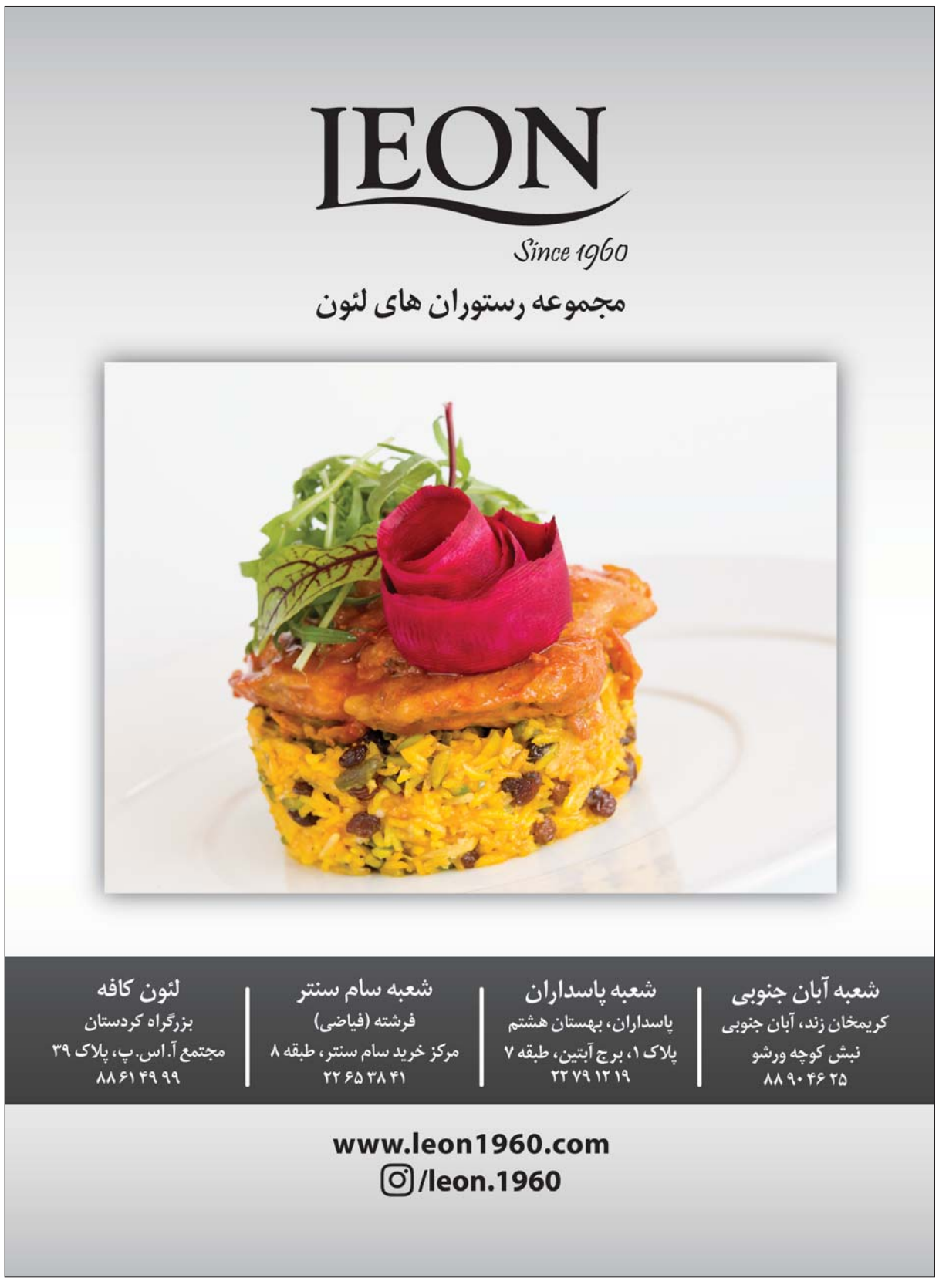
● **پاسخ روابط‌عمومی شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه:** احتراما، در پی مطلب مندرج در آن روزنامه به تاریخ ۹۸/۰۴/۲۲، با عنوان «گرمای اتوبوس‌ها غیرقابل تحمل است» ضمن تشکر از دقت نظر شهروند گرامی، اعلام می‌دارد: اتوبوس‌های دوکابین خطوط تندرو دارای سیستم گرمایشی و سرمایشی روشن هستند که اتوبوسرانان ملزم به استفاده از آنها می‌باشند. همچنین بخش قابل توجهی از اتوبوس‌های تک‌کابین خطوط نیز فرسوده و فاقد کولر که در صورت اجراشدن مصوبه هیئت محترم وزیران و اختصاص اتوبوس نو از سوی دولت محترم به شهر تهران، نسبت به جایگزینی آنها اقدام خواهد شد.